

TM

ODVJETNICI

Ivković & Novak

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21000 S P L I T

Na posl. broj: St – 9/2015

ODVJETNICI
Alen Ivković
Sunčica Novak

DUŽNIK: **HELIOS FAROS d.d.**, Stari Grad, Priko bb
OIB: 48594515409

RIJEKA
Užarska 28
Tel. 051 315777
Fax. 051 313272

VJEROVNIK (OVRŠENIK): FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o.
iz Strmca, Tina Ujevića 16
OIB: 31257012115

OSIJEK
Sunčana ulica 9
Tel. 031 200883
Fax 031 200836

OVHROVODITELJ: **ALEN IVKOVIĆ**, odvjetnik iz Rijeke, Užarska 28
OIB: 63957064080

e-mail:
alen.ivkovic@pravnik.net
ivkovic@odvjetnik-hr.com

Žiro račun :
IBAN:
HR2423600001100759236

Ž A L B A

Primjeraka 3

protiv rješenja St-9/2015-489 od 06.11.2019.

I Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-9/2015-489 od 06. Studenog 2019.g. (u daljem tekstu: Rješenje) odbijeni su prijedlozi ovrhovoditelja i vjerovnika za doznaku u korist predlagatelja novčanih sredstava položenih na računu suda.

II Protiv Rješenja vjerovnik i ovrhovoditelj izjavljuju žalbu osporavajući ga u cijelosti kao nezakonito I NEOSNOVANO iz slijedećih žalbenih razloga:

1. POGREŠNE PRIMJENE MATERIJALNOG PRAVA

Iz obrazloženja Rješenja je vidljivo da sud odbija novčana sredstava, položena na računu suda u korist vjerovnika, doznačiti u korist vjerovnika odnosno njegovog ovrhovoditelja s obrazloženjem da ...

“samom činjenicom o uplati sredstava (po dobrovoljnoj odluci uplatitelja) na depozitni račun ovog suda, na sud nije prešla obveza da umjesto uplatitelja (dužnika) ispunjava njegovu obvezu za namirenjem vjerovnika.”

"Nije da nemam, nego NEDAM !¹

Otrpilike takav dojam je vjerovnik stekao, u situaciji kada su predmetna sredstva položena na računu suda prvog stupnja za korist vjerovnika, da shodno tome postoji zakonska obveza suda da ta sredstva preda vjerovniku, ali da unatoč zakonskoj osnovi i obvezi, sud ne želi ta sredstva prenijeti onome za koga su položena i namijenjena.

Pa tako sada, sukladno stajalištu i postupanju suda prvog stupnja i sukladno Rješenju, ispada da je dužnik položio na račun suda novčana sredstva u korist vjerovnika, i to u izvršavanju pravomoćno utvrđene novčane obveze, ali da ih vjerovnik ne može preuzeti, **pa ostaje nejasno želi li sud prvog stupnja ta sredstva zadržati za sebe ili ih vratiti dužniku, ili tko zna što ... !?**

Takvo stajalište suda prvog stupnja, na kojem je zasnovano pobijano Rješenje, je neosnovano, čak i suprotno zakonu, a posljedica čega je nezakonitost Rješenja.

1.1. Naime, u ovom postupku nije uopće sporno da je dužnik na račun prvostupanjskog suda, izvršavajući svoju novčanu obvezu spram vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o., sukladno pravomoćnoj sudskoj odluci o potvrdi stečajnog plana posl.br. St-9/2019-365 od 21. studenog 2018.g. (dalje: Stečajni plan) položio novčani iznos od 1.708.764,75 kuna, a isto ako nije sporno da se ta sredstva nalaze na računu prvostupanjskog suda namijenjena upravo vjerovniku, a da ih sud prvog stupnja po zahtjevu vjerovnika i njegovoj izjavi da prima navedena sredstva, nije doznačio vjerovniku za čiju korist su sredstva položena, niti ga pozvao na preuzimanje sredstava.

Pogrešno je stajalište suda prvog stupnja da sud nema obvezu predaje novčanih sredstva položenih na računu suda onome za čiju u korist su položena !

Prije svega, iz nesporne uplate novčane obveze na depozitni račun suda jasno proizlazi da je dužnik kod naslovnog suda zapravo zasnovao faktični sudski polog dužne obveze za korist i za račun vjerovnika.

Odredbom čl. 193. Zakona o obveznim odnosima, koja regulira polog i postupanja u pogledu pologa, jasno određuje **da će SUD POLOŽENU STVAR PREDATI VJEROVNIKU** pod uvjetima što ih dužnik postavo !

Obzirom da u predmetnoj situaciji dužnik nije postavio nikakve uvjete, čak štoviše smatra ispunjenom svoju obvezu po pravomoćnom Stečajnom planu, to je onda vrlo jasno da sud IMA OBVEZU predati položenu stvar vjerovniku, i to zakonsku obvezu !!!

Također, podzakonskim propisom, Pravilnikom o financijsko-materijalnom poslovanju sudova sa strankama (dalje: Pravilnik), je isto tako određena obveza sudova u predaji položenih stvari onome za čiju korist su položena, pa je tim propisom čak i određen način na koji se polog predaje onome za čiju korist je zasnovan.

¹ Izjava kultnog lika Izeta Fazlinovića u humorističkoj seriji "Lud, zbunjen, normalan".

Tako je odredbom čl. 18. Pravilnika jasno određeno da se novac, vrijednosti i druge stvari koje se čuvaju na računu suda, izdaju na temelju pismene **naredbe** suca odnosno sudskog savjetnika, dok je st. 2. istog članka određeno da se novac isplaćuje putem Financijske agencije, banke ili pošte, odnosno ako se novac nalazi na računu u banci putem naloga banci.

Dakle, nesporno postoji ZAKONSKA obveza suda da položeni novac preda vjerovniku, i da to provodi izdavanjem naredbe odnosno naloga banci, ako se novac nalazi na računu suda u banci.

Dakle, pologom novca na račun suda od strane dužnika nastala je zakonska obveza suda da taj novac preda vjerovniku u čiju je korist polog zasnovan, jer kad to ne bi bilo tako onda polaganje novca ne bi imalo nikakvu svrhu i smisao, a jedina svrha radi koje se vrši polog je ispunjenje obveze prema vjerovniku, i pritom uopće nije relevantno da li je polog dobrovoljan, ili po odluci suda, jer svaki polog je dobrovoljan, u protivnom se radi o ovrsi !

1.2. **Da je stajalište suda prvog stupnja pogrešno ukazao je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj odluci Pž-5227/2019 od 11. Rujna 2019.g. u kojoj navodi:**

“...da je pogrešno shvaćanje suda ”...kada smatra potrebnim predmetna sredstva varatiti po zahtjevu dužnika na njegov račun ili račun njegovog slijednika, “jer su sredstva na depozitu rezervirana isključivo za isplatu tražbine vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o. Strmec u iznosu od 1.708.764,75 kuna, slijedom čega mogu biti uplaćena isključivo tom vjerovniku, a nikako na račun dužnika ili njegovog slijednika.”

Dakle, sud drugog stupnja je jasno zauzeo stajalište da je zasnovan faktični sudski polog, te da se ta sredstva trebaju isplatiti vjerovniku, a ne zadržati za sebe, ili ih vratiti dužniku.

Odnosno vlo je jasno da novčana sredstva na računu suda predstavljaju imovinu i vlasništvo vjerovnika, a koje pravo vlasništva sud prvog stupnja ugrožava i povređuje odbijanjem predaje i isplate !

1.3. Kao što je navedeno ranije, isto tako nije sporno, a kako to izričito proizlazi iz obrazloženja pobijanog Rješenja, da je predmetna novčana tražbina vjerovnika u iznosu od 1.708.764,75 kuna **zaplijenjena u korist ovrhovoditelja** temeljem pravomoćnog rješenja o ovrsi Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru, posl. broj: Ovr-634/2019 od 21.05.2019. godine (dalje u tekstu: Rješenje o ovrsi), kojim je **NALOŽEN PRIJENOS upravo te tražbine U KORIST OVRHOVODITELJA.**

U ovoj stvari ovrhovoditelj je u nekoliko navrata obavještavao sud prvog stupnja da je navedena tražbina zaplijenjena u korist ovrhovoditelja, i zahtijevao od naslovnog suda da novčana sredstva položena na računu naslovnog suda u iznosu od 1.708.764,75 kuna, sukladno pravomoćnom i ovršnom Rješenju o ovrsi **doznači u korist ovrhovoditelja, a takvu izjavu i suglasnost je dostavio i vjerovnik putem svojeg podneska**, na što se naslovni sud oglušio, te zauzeo stajalište da će ta sredstva vratiti u korist dužnika Helios Faros d.d.

Obzirom da su ta novčana sredstva **zaplijenjena u korist ovrhovoditelja** temeljem pravomoćnog Rješenja o ovrsi, kojim je **NALOŽEN PRIJENOS U KORIST OVRHOVODITELJA, te obzirom se vjerovnik suglasio i izjavio da je suglasan s predajom tih sredstava ovrhovoditelju, to onda neupitno postoji zakonska obveza** naslovnog suda iz čl. 193. ZOO u vezi čl. 189. St. 3. ZOO da ta sredstva preda ovrhovoditelju, jer ta sredstva NE SMIJU stajati na računu naslovnog suda, obzirom se time nanosi šteta i stečajnom vjerovniku i dužniku (bespotrebno teku zatezne kamate), a ponajviše ovrhovoditelju (jer nije ostvario tražbinu, teku zatezne kamate i uzrokuju se novi i prilično visoki troškovi postupaka).

Neosnovanim držanjem navedenih sredstava na računu naslovnog suda ozbiljno se zadire i u pravo vlasništva ovrhovoditelja, jer su to zaplijenjena sredstva u njegovu korist, ozbiljno se narušava načelo razmjernosti i načelo vladavine prava odnosno pravna sigurnost i legitimno očekivanje ovrhovoditelja u izvršavanju pravomoćnih sudskih odluka.

1.4. Da je sud svjestan svoje obveze na predaju položenog novca, i da tu predaju obavlja naredbom, dakle, suprotno od onog stajališta koje navodi u ovom Rješenju kao razlog podbijanja, odnosno da sud pobijano stajalište primjenjuje samo u odnosu na vjerovnika i njegovog ovrhovoditelja, ali ne i na druge sudionike ovog postupka, vidljivo je iz činjenice da je za sredstva položena na računu suda za potrebe ispunjenja obveze prema stečajnoj upraviteljici u iznosu od 150.000,00 kuna, ipak izdao naredbu računovodstvu suda da navedni iznos prebaci na poslovni račun dužnika. (Dokaz: rješenje St-9/2015-488 od 6. Studenog 2019.), pa se postavlja pitanje kako je tu postojala obveza suda na prijenos sredstava a kod vjerovnika nije !?

Dakle, očito dojam kojeg je vjerovnik stekao ima opravdanja, no, u tom slučaju je bitno narušeno načelo jednakosti, načelo zakonitosti i pravo na pošteno suđenje, kao i pravo ovrhovoditelja na legitimno očekivanje sudova u izvršavanju zakonskih dužnosti i ispunjenju pravomoćnih sudskih odluka (Rješenja o ovrsi).

II I jedna kratka napomena, u odnosu na navod suda prvog stupnja da je o prijedlogu vjerovnika već odlučivao, te da je prijedlog već pravomoćno odbijen. - Niti vjerovnik niti ovrhovoditelj nisu tim prijedlozima zahtijevali ostvarenje nekog svojeg prava o kojem bi trebalo meritorno odlučivati, već su samo zahtijevali prijenos i predaju sredstava, dakle zahtijevali su ispunjenje zakonske sudske obveze, a to nije nešto o čemu se odlučuje meritornom odlukom, da bi s moglo govoriti o *res isudicata*.

III Slijedom navedenog predlaže se sudu drugog stupnja da usvoji žalbu i preinači odnosno ukine pobijao Rješenje s uputom da se položena sredstva predaju i isplate ovrhovoditelju, obzirom na izjavu i suglasnost vjerovnika i pravomoćno Rješenje o ovrsi, kojim su položena sredstva zaplijenjena u korist ovrhovoditelja i naložen njihov prijenos na račun ovrhovoditelja, te da se podnositeljima žalbe dosudi trošak sastava žalbe u iznosu od 18.000,00 kuna uvećano za PDV od 25% i sudske pristojbe na žalbu.

Rijeka, 07.11.2019.

OVRHOVODITELJ i VJEROVNIK p.p.